

ligere Bestemmelse om, at Understøttelsen til Københavns Kommunebiblioteker skal fastsættes paa Finansloven, nu udvides til ogsaa at gælde Kommunebiblioteker i andre Kommuner, naar særlige Forhold taler derfor. Jeg har ogsaa læst i Bemærkningerne til denne Paragraf, at denne nye Form for Biblioteker, som muligt kan fremkomme, skal benævnes Landsbiblioteker. Der staar endvidere i disse Bemærkninger, at saadanne Biblioteker skal være for en større Landsdel og skal kunne løse andre særlige Opgaver, end de nuværende Centralbiblioteker har, og af saadanne andre Opgaver skal de blandt andet kunne tage den op at støtte Lægfolks Studier angaaende Fædrelandets Kultur og Historie. Denne Opgave er tidligere løst af de store Biblioteker her i København og af Statsbiblioteket i Aarhus, enten gennem de interesseredes direkte Henvendelse til disse Biblioteker eller med de lokale Centralbiblioteker som Mellemlid. Jeg maa sige, at jeg har personlig Erfaring for, at den Opgave er løst paa en god og tilfredsstillende Maade af disse Biblioteker, f. Eks. har Statsbiblioteket i Aarhus været overordentlig velvilligt overfor Lægfolk, naar man har ønsket at faa Adgang til Kildeskrifter. Det er muligt, at Udviklingen nu har taget en saadan Fart, at disse Biblioteker ikke mere kan magte Opgaven, men jeg vil ikke lade være med at bemærke her, at jeg ikke tror, man skal stille for store Forventninger til § 6, for vi er jo inde i en meget vanskelig økonomisk Situation, og selv om vi alle ser ganske overordentlig velvilligt paa denne Sag og gerne vil være med til at støtte den, kræves der atter og atter, at vi skal spare. Derfor vil jeg ikke undlade at bemærke, at det kun maa være i ganske særlige Undtagelsestilfælde, at Slutningen af § 6 benyttes, i alt Fald for Øjeblikket.

Der findes i Slutningen af Lovforslaget en Revisionsbestemmelse, og det er sikkert rigtigt, at den findes — den var ikke i det oprindelig forelagte Lovforslag. Jeg skal paa ny paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling. Alle er jo paa det rene med, at dette er en god Sag, der bør støttes. Det er os en Glæde at se, hvorledes den opvoksende Ungdom mere og mere forstaar at benytte disse Bogsamlinger. Det er interessant at se, at de

unge ikke blot læser Skønlitteraturen, men ogsaa mange populærvidenskabelige Værker og mange Fagblade, gennem hvilke de søger at uddanne sig. Det er ogsaa en Fornøjelse at se, at Ungdommen endnu i den skolepligtige Alder besøger Læsestuerne og forstaar at benytte Haandbogsamlingen dér til Hjælp ved deres Stilopgaver. Jeg vil gerne takke den højtærede Minister for, at han har fastholdt den Linie, der tidligere har været gældende paa dette Omraade, Tilskudslinien, og at han ikke har ændret Forholdet saaledes, at denne Sag fortrinsvis lægges over paa Staten som en Statsopgave. Jeg tror, det er det rigtige, at det største Offer ogsaa i Fremtiden ydes af de stedlige Kræfter. Det er ogsaa klogt, at man bibeholder det Princip, at der, foruden at ydes Tilskud til de kommunale Tilskud paa Stedet, bliver ydet Statstilskud til andre stedlige Bidrag. Disse skjuler nemlig Tilskuddene fra private og viser tidt meget stor Offervillighed fra privat Side. Jeg har selv været med til at se, hvad Offervilligheden fra privat Side kan betyde. Paa det Sted, hvor jeg hører hjemme, har man saaledes sikret en kostbar Bogsamling for Biblioteket. Denne Interesse hos de private bør man ikke svække ved at lægge det hele over paa Staten.

Med disse faa Ord skal jeg anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling her i Tinget.

H. P. Jensen: Det er en Kendsgerning, at den gældende Bibliotekslov har gjort megen Gavn. Baade den højtærede Minister og den sidste ærede Taler har jo ogsaa slaaet fast, at Bibliotekerne er et Led i Oplysningsarbejdet. Det er ligegyldigt, hvad Bibliotekerne kaldes, om det er Skolebiblioteker, Sognebiblioteker eller Centralbiblioteker, alle Steder virker de til Oplysningens Fremme og giver de Adgang til at dygtiggøre sig. Trangen til Læsning og Oplysning er jo stor i vort Folk. Det kan man se af de forskellige Opgørelser over Besøgene og Udlaanene paa de forskellige Steder, i særlig Grad hvor der til Biblioteket er knyttet en Læsestue. Og jeg ser saaledes paa det, at Læsestuen er næsten det bedste, der findes ved Biblioteket, idet en hel Del af Ungdommen, der ikke har noget reelt Hjem, kan gaa derhen og faa ikke alene